

LEVENDE WOORDEN

Het gebed beantwoord door kruis.

Ik bad de Heere, dat Hij mij mocht doen toemen in geloof, liefde en genade; in de kennis der zaligheid, die in Hem is, en in het meer ernstig zoeken van Zijn aangezicht.

Hij was het, die mij aldus te bidden gaf, en Hij verhoorde mijn gebed, maar in een weg die de mijne niet was, en die mij de vertwijfeling nabij bracht.

Ik wenste, dat Hij mij in één gezegend ogenblik de verhoring mijner bede zou schenken; door Zijn allesbedwingende liefde en de almachtige kracht Zijns Heiligen Geestes mijn bederf en mijn zonden zou overwinnen; en mijn ziel tot rust brengen.

In plaats daarvan ontdekte Hij mij hoe langer hoe meer het verborgen kwaad dat in mijn hart huisvest, en liet de macht der duisternis toe mij van rondom aan te vallen.

Ja, meer nog! Met eigen hand verzwaarde Hij mijn weedom. Hij verijdelde mijn beste voornemens; Hij deed verdorren wat ik geplant had; Hij legde mij neder in het stof des doods. Zijn hand was dag en nacht zwaar op mij.

"Heere", vroeg ik schreiend, waarom dit? Wilt Gij Uw worm tot stervens toe vervolgen?

't Is in deze weg, sprak Hij, dat Ik uw gebed om geloof en genade verhoor. Het kruis gebruik Ik om u te kruisigen aan uzelf en om van uw trotsheid en eigengerechtigheid te bevrijden. Uw uitzichten op aardse vreugde verdonker en verijdel Ik, opdat gij uw EEN en uw ALLES in Mij zoudt vinden.

W. J. J.

De kinderachtige mens wil de waarheid opgesmukt hebben, maar wanneer hij verstandig wordt, dan wordt hem de eenvoudige waarheid, zonder opschik, aangenamer en krachtiger.

Ik heb dienaangaande voor omtrent vijf en twintig jaren een ontmoeting gehad, die voor mij leerzaam was, en het ook voor u kan zijn.

Ik zat te Utrecht in gezelschap van drie heren, die in geleerdheid en godsvrucht grijs geworden waren, professor Bonnet, professor Segaar en Ds. Hinlopen.

De laatste geheel doof zijnde, had uit dien hoofde de gewoonte in gezelschap veel zelf te spreken. Hij zat naast professor Bonnet, en zeide onder anderen: "Als ik somtijds niet slapen kan, dan zeg ik een psalm of een kapittel uit de Bijbel op, of de geloofsartikelen, of het volmaakte gebed, en zoek mij zo te stichten in en door de waarheid".

Professor Segaar zat naast mij; en deze, hoewel niet zo geheel doof echter hardhorig zijnde hoorde niets van hetgeen Hinlopen zeide; maar met mij sprekende, zeide hij nagenoeg hetzelfde: "Na mijn ziekte, lig ik des nachts menigmaal wakker, en dan overdenk ik wat de Heere Jezus mij leert bidden in het Onze Vader; en op een andere tijd, wat ik belijde te geloven in de twaalf artikelen des geloofs".

Dit was voor mij een aandoenlijke ontmoeting, en ik dacht: hier ontvangt God de eer, dewijl de kundigste mannen belijden, dat de eenvoudige waarheid alleen hen voeden kan.

Ik verbijde mij in God, die door Zijn genade de wijzen tot kinderen maakt, en de kinderen wijsheid geeft.

Uit de "Oude Doos".

Jezus op het tweetal. Wie huivert niet bij de gedachte, dat hij zelf niet beter is dan Bar-Abbas, en dat daarom de hele wereld, en óók zijn eigen vlees, zou stemmen tegen Jezus en vóór hemzelf? Wie huivert niet bij de gedachte,

dat hij nog altijd precies zoals Bar-Abbas, op de kieslijst van "het vlees", met God zelf op een tweetal staat? Wie dáár mee te doen krijgt, die Bidt: Heere help mij, want ik wordt krankzinnig, tenzij Gij mij de ware zin ontdekt van Johannes 1: In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden, en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, ook toen Hij op het tweetal kwam, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader, vol van genade en waarheid. Het tweetal van Pilatus: De lof der zotheid. Maar de vlucht uit dat tweetal, en de toevlucht in Jezus armen: De lof der Godheid. God heeft Hem al verlaten, toen dat sinistere tweetal opgesteld werd, zonder dat de wolken scheurden, of de hemel brak, of de zon verduisterd werd. Jezus, Borg, waarom hebt Gij ook de alledaagse naam van de marktjood, en van mij verdragen? Heere, help mij, want ik weet het zeker: ook ik zou niet op U gestemd hebben. Stil maar, zegt Hij nu tegen mij, dat is het juist, gij moet ook Mij niet "stemmen", Ik en de Vader moeten uw naam hebben gekozen door souvereine verkiezing tot zaligheid. Daar is, zegt Hij, -een tweetal geweest voor de aandacht Gods. De één die er op stond, was de oude mens der zonde, de Zoon der verderfenis; bestaande in de werkelijkheid. De ander was de nieuwe mens der verkiezing. Toen hebben Vader en Zoon die laatste verkozen, en hem zeer begeerd. Zij hebben naar welbehagen gekozen. En daarom kan ik leven en niet vergaan; en daarom ga ik uit de gevangenis van zonde en van Satan, door Hem, door Hem alleen, om 't eeuwig welbehagen. Bar-Abbas gaat de gevangenis wel uit, maar laat de gevangenis staan, maar Jezus gaat de hel nu in; doch: de kerker wordt Uw buit, o Heere; Gij ziet Uw strijd bekronen met gaven, tot der menschen troost, opdat zelfs 't wederhorig kroost, altijd bij U zou wonen.

K.S.

September..nu al weer september? Ja, wij vliegen daarhenen!

De vakantietijd ligt weer achter ons. 't Was me een waar genoegen de mensen wéér te zien. Toch, zieke en bejaarde vriend en vriendin, daar behoef je niet jaloers op te zijn. Op de achtergrond hoor je de stem van de Prediker: Vanitas vanitatum, et omnia vanitas: IJdelheid der ijdelheden, alles is ijdelheid.

We hopen dat onze vakantiegangers het leuk gehad hebben.

Midden in de dagen der ijdelheid mag je menigmaal een aangenaam daagje beleven. Ik kan me nog goed een mooie dag herinneren uit de vakantie.

Tiny, Daniëlle en ik gingen met ons bootje naar Kockengen.

Via de Vecht voeren we het Amsterdam-Rijnkanaal over. Via de Heicop, een prachtig water-tje..en veel bruggetjes waar we amper onderdoor konden, bereikten we Kockengen.

Op een steenworp afstand van de nederzetting van Wil en Arie Zeelenberg meerden we af.

Natuurlijk hebben we elkaar even gedag gezegd! Verder merkte ik tijdens de vakantie ook iets van agressie in de dierenwereld tegen ons, opdringerige mensen.

We voeren door een prachtig gebied van kreken en eilandjes.

Opeens dook een meeuw naar beneden en landde op Johanna's hoofd. Die meeuw wilde ons kennelijk verdrijven uit zijn territorium.

Middels enige schreeuwen koos het dier de vogelvlucht. Voor zo'n meeuw kan ik begrip opbrengen. Niet voor een kraai, die, ergens in het Gooi, mensen aanviel.

Hij probeerde onder andere een kind de ogen uit te pikken.

Een politiefunctionaris maakte de opmerking dat die kraaien "krenge" zijn. Gezien psalm 79, kan ik me daar wel in vinden.

Kort daarop stonden er boze ingezonden stukken in de krant van onze dierenvrienden.

Ze vroegen zich af hoe het mogelijk is dat een politieman het woord "krenge" durfde gebruiken. Nog groter was de verbolgenheid omdat die politieman dat "krenge" wilde doodschieten. Je weet toch niet wat je hoort, in deze verwarde wereld.

Toen ik een jongen was, heb ik meer dan eens jonge lammetjes met uitgepikte ogen gezien. Dat deden de kraaien.

Nee, dit gaat te ver. Stel je voor dat het jouw kind is, dat zonder oogjes thuiskomt. Ik ben er voor dat de boeren een geweer mogen

hanteren tegen de oprukkende kraaien en vossen.

Veel mensen vergeten, dat als je de natuur haar gang laat gaan, we spoedig aan gier en kraai en raven ten prooi vallen.

Genoeg hierover. We bepalen ons tot de zieken.

Zo kwam er in korte tijd weer heel wat aan de orde.

Soms sta je beduusd te kijken vanwege het feit dat je nog in en uit mag gaan! Al die mensen in ziekenhuizen en inrichtingen!

Gezondheid is een grote schat. Het is echter niet de grootste schat.

De grootste schat is Hij, die der wereld het leven geeft.

Jaren geleden stond ik in de bestralingskelder van het AZU te Utrecht te wachten op een patiënt.

Onder al die wachtenden, jongen en ouden, zag ik een oud vrouwtje op een brancard.

Ze lag te wachten op een bestraling. Ik maakte een praatje en vroeg toen aan de oude ziel: Oma, weet u ook iets van de enige troost in leven en in sterven?

Haar gezicht werd nog vriendelijker.

Prompt begon ze, met bevende stem: Dat ik met lichaam en ziel, beide in leven en in sterven, niet mijn, maar mijns getrouwe zaligmaker Jezus Christus eigen ben..enz.

Ja, zei ze, ik weet nog heel goed..'t was onder een preek van Klaas..hij was wel een beetje eigenwijs hoor.. maar hij preekte over de bladeren van de levensboom, en die waren ook mijn genezing..

Ik vroeg: Wie was Klaas? Weet je dat niet, zei ze? Klaas Schilder natuurlijk.....

Ach, dat lieve omaatje wist van de grootste schat.

Ik denk dat ze al jaren zingt, met Klaas, voor de troon van het Lam.

GEBED OM STERVENSMOED

O God, MIJN GOD, God van levenden en van doden - U leven zij allen - geef mij de genade om zonder vreze mijn laatste ure tegen te gaan. Ik weet het dat zij nadert en het behoeft mij toch niet te beangstigen of te verschrikken. Want de bitterheid des doods is weggenomen door Jezus Christus, mijn Borg en Zaligmaker. Ik belijd U nog eenmaal mijn talloze zonden en overtredingen, die rood zijn als scharlaken en wier getal ontelbaar is als de zandkorreler van het zeestrand.

Maar zover het Westen is van 't Oosten hebt Gij, ook om mijn ziel te troosten van ons de schuld en zonde weggedaan.

Daarom werp ik mij op Uw eindeloze en gronde-loze barmhartigheid, en ik weet het, ik zal niet beschaamd worden. Maar Heere, deze tijd van wachten is dikwijls zo moeilijk. De pijnen en zwakheden des lichaams belemmeren vaak de rustige gesteldheid van mijn geest. Mijn nachten zijn soms zo slapeloos, mijn gedachten zo rusteloos, mijn uitzichten zo vreugdeloos en zo donker. Ik weet het wel, Vader, dat ligt aan mij alléén, want Uw beloften zijn rijk en vele voor een arm, tastend zondaar als ik ben. Lieve Vader, o buig U kennelijk tot mij neder en geef mij rust.

Ik ben toch ook Uw gedoopt eigendom, ik heb toch ook Uw lichaam en bloed ontvangen ten eeuwige leven. Gij zijt toch ook voor mijn zonden in de dood gegaan, opdat ik de eeuwige dood niet smaken zou. Nu zal ik niet meer vrez-en. Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw verschrikking? Geloofd zijt Gij, barmhartige God, die ook mij de overwinning geeft door Jezus Christus, mijn Heere! Amen.

Dr. Gunning.

*

